Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3438/92

af 23. november 1992

om særlige foranstaltninger for transport af friske frugter og grønsager med oprindelse i Grækenland

(EFT L 350 af 1.12.1992, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 1016/94 af 26. april 1994	L 112	1	3.5.1994
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 456/95 af 20. februar 1995	L 47	1	2.3.1995

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3438/92

af 23. november 1992

om særlige foranstaltninger for transport af friske frugter og grønsager med oprindelse i Grækenland

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 525/92 af 25. februar 1992 om midlertidig kompensation for konsekvenserne af situationen i Jugoslavien for transport af friske frugter og grønsager fra Grækenland ([3])blev der indført en økonomisk kompensation for forsendelser i 1991 med lastvogn eller kølevogn fra Grækenland til de øvrige medlemsstater undtagen Italien af friske frugter og grønsager, der er omhandlet i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager ([4]);

der er ikke i den nærmeste fremtid udsigt til, at den aktuelle konfliktsituation i det tidligere Jugoslavien ændres, således at landevejs- og jernbanetrafikken kan blive normaliseret; der bør derfor fortsat ydes en midlertidig bistand til de berørte erhvervsdrivende, indtil situationen atter bliver normal;

der bør derfor ydes en midlertidig særlig godtgørelse for forsendelse med lastvogn, skib eller kølevogn af friske frugter og grønsager, som er omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1035/72 og har oprindelse i Grækenland, fra Grækenland til de øvrige medlemsstater undtagen Italien, Portugal og Spanien —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

På de i denne forordning fastsatte betingelser ydes der en særlig godtgørelse for forsendelse med lastvogn, skib eller kølevogn af friske frugter og grønsager, som er omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1035/72 og har oprindelse i Grækenland, fra Grækenland til de øvrige medlemsstater undtagen Italien, Portugal og Spanien.

Artikel 2

1. Den midlertidige særlige godtgørelse ydes ►**M2** i 1992, 1993, 1994 og 1995 ◄, så længe den aktuelle konfliktsituation i det tidligere Jugoslavien forhindrer, at de sædvanlige vej- og jernbaneforbindelser gennem landet anvendes i forbindelse med afsætningen af de i artikel 1 omhandlede frugter og grønsager.

2. Omfanget af den midlertidige særlige godtgørelse fastsættes således, at den bidrager til at afbøde de øgede transportomkostninger, der skyldes den i stk. 1 omhandlede konfliktsituation. Der kan fastsættes faste satser.

([1]) EFT nr. C 222 af 29. 8. 1992, s. 12.
([2]) Udtalelse afgivet den 20. november 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
([3]) EFT nr. L 58 af 3. 3. 1992, s. 1.
([4]) EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1156/92 (EFT nr. L 122 af 7. 5. 1992, s. 3).

▼B

3. Den midlertidige særlige godtgørelse udbetales til afsenderen mod forelæggelse for de kompetente myndigheder af dokumenter, der gør det muligt at fastslå den pågældendes ret hertil.

4. Kommissionen aflægger rapport til Rådet inden for en måned efter sidste frist for indgivelse af ansøgninger vedrørende omkostningerne ved de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning og i forordning (EØF) nr. 525/92.

Artikel 3

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, særlig med hensyn til:

— ophørsdatoen for den midlertidige særlige godtgørelse

— omfanget af den midlertidige særlige godtgørelse

— de i artikel 2, stk. 3, omhandlede dokumenter

fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33 i forordning (EØF) nr. 1035/72.

Artikel 4

De i denne forordning fastsatte foranstaltninger betragtes som interventioner med henblik på regulering af landbrugsmarkederne, jf. artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]). De finansieres af EUGFL, Garantisektionen.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1).